

говорить про зростаючу актуальність та життєву важливу необхідність отримання позитивних результатів у цій роботі. При цьому існують певні складнощі як для Італії, так і для ЄС в цілому, які можна поділити на зовнішні та внутрішні. Зовнішня обумовлюється тим, що ЄС виступає лідером у боротьбі зі зміною клімату, проте складність полягає в наступному: на частку ЄС припадає лише 9% викидів парникових газів у всьому світі, та за відсутності аналогічних зобов'язань з боку таких країн, як наприклад, Китай, США та Росія, європейські зусилля ризикують виявитися марними та контрпродуктивними. Внутрішні складнощі полягають у нерозривному зворотному зв'язку між економічною стійкістю та екологічним благополуччям.

Список використаних джерел

1. «Зеленая сделка» ЕС: когда и для чего? URL: <https://ru.euronews.com/next/2020/01/15/rb-03-european-green-deal>
2. Documento di Descrizione degli Scenari 2019. URL: [DDS 2019 10 15_8d7522176896aeb.pdf \(terna.it\)](https://www.terna.it/8d7522176896aeb.pdf)
3. GLI EFFETTI DEL GREEN DEAL PER L'EUROPA E L'ITALIA. URL: [Gli effetti del Green Deal per l'Europa e l'Italia \(policlic.it\)](https://www.policlic.it/gli-effetti-del-green-deal-per-l-europa-e-l-italia)
4. Parliament supports European Green Deal. URL: https://web.archive.org/translate/goog/web/20201004233137/https://www.europeaninterest.eu/article/parliament-supports-european-green-deal/?_x_tr_sl=uk&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=nui,op,sc
5. Piano Nazionale Integrato per l'Energia e il Clima. URL: [WEB_ENERGIACLIMA2030.pdf \(mise.gov.it\)](https://www.mise.gov.it/web/ENERGIACLIMA2030.pdf)
6. Plan Nacional Integrado de Energía y Clima (PNIEC) 2021–2030. URL: [Plan Nacional Integrado de Energía y Clima \(PNIEC\) 2021–2030 \(miteco.gob.es\)](https://www.miteco.gob.es/plan-nacional-integrado-de-energia-y-clima)

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Харитонов Р. Ф.

ПЕРОВА ОЛЬГА АНДРІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

СПІВВІДНОШЕННЯ ІНСТИТУТУ КОМІСАРА РАДИ ЄВРОПИ З ПРАВ ЛЮДИНИ З АГЕНТСТВОМ ЄС З ОСНОВНИХ ПРАВ

В сучасному світі проблеми порушення основних прав та свобод людини постає досить гостро у зв'язку з погіршенням економічної, політичної та соціальної ситуації. А тому покладання усіх сил задля збільшення ролі механізмів, що захищають права суспільства, є один з пріоритетних напрямків міжнародної політики.

Взаємодія Ради Європи в цілому, як організації, так і окремих її інститутів завжди була досить помітною. Ця комунікація виведена на рівні партнерства, що ґрунтується на таких принципах, як неподільність та універсальність прав людини, повага до стандартів тощо.

Зокрема, в рамках такої взаємодії у сфері забезпечення прав та свобод людини був оформлений на 117-й сесії Комітету міністрів Ради Європи, що відбулася 10 травня 2007 р, Меморандум про взаєморозуміння Ради Європи та Європейського Союзу [2], який містить спеціальний розділ під назвою «Права та основні свободи людини».

Розглядаючи правове становище Комісара Ради Європи з прав людини (далі – Комісар), варто зазначити, що його діяльність керується положеннями Резолюції про Комісара Ради Європи з прав людини 1999 р. [3].

Інститут Комісара Ради Європи в сучасному вигляді пропагує цілі сприяння здійсненню інформаційно-просвітницької діяльності у галузі прав людини та поваги до прав людини в тому вигляді, в якому вони передбачені у документах Ради Європи з прав людини.

На виконання заданої мети Комісару було надано наступні повноваження: консультування і інформування з питань захисту прав людини і запобігання порушенням прав людини; сприяння діяльності національних омбудсменів або аналогічних інститутів в області прав людини; виявлення можливих недоліків в законодавстві та практиці держав-членів, що стосуються дотримання прав людини, передбачених документами Ради Європи; сприяння ефективному дотриманню державами-членами закріплених в документах Ради Європи стандартів і надання їм, за їх згодою, допомоги в зусиллях щодо усунення таких недоліків; представління в відповідних, на його думку, випадках Комітету міністрів або Парламентській асамблеї та Комітету міністрів доповідь, що стосується конкретних питань; подання Комітету міністрів та Парламентської асамблеї щорічної доповіді; співпраця з іншими міжнародними установами в справі сприяння дотриманню і захисту прав людини, уникаючи при цьому непотрібного дублювання в роботі.

Укладене через вісім років після заснування посади Комісара Ради Європи з прав людини, Агентство Європейського Союзу з основних прав діє на підставі Регламенту Ради Європейського Союзу № 168/2007 от 15 лютого 2007 р. [1].

Відповідно до Регламенту №168/2007, мета Агентства ЄС з основних прав – надання сприяння органам та інститутам ЄС та державам – членам організації, що застосовують право ЄС, а також аналіз цього права в частині, що має відношення до основних прав людини, щоб у процесі розробки будь-яких

заходів, планів або здійснення діяльності в рамках їхньої компетенції повною мірою враховувати правові стандарти в галузі прав людини.

Агентство ЄС з основних прав займається вивченням діяльності держав у сфері забезпечення основних прав і свобод людини та не уповноважено розглядати індивідуальні скарги. Держави – кандидати в члени ЄС та інші держави-учасниці можуть бути запрошені до участі в цьому процесі.

На жаль, Меморандум про взаєморозуміння Ради Європи та Європейського Союзу від 2007 року [2] не вніс ясності щодо питання взаємодії Комісара і Агентства ЄС з основних прав. У цьому акті є лише положення про те, що це питання буде врегульоване в окремій угоді, яка має бути розроблена найближчим часом представниками двох організацій.

Наразі угоди між Радою Європи та Європейським Союзом, яка регулює порядок взаємодії Комісара та Агентства ЄС з основних прав, немає, однак, на думку Парламентської Асамблеї Ради Європи, останнє має бути виключно допоміжним органом щодо інструментів Ради Європи зі спостереження та контролю за дотриманням прав людини. Мандат цього органу необхідно обмежити питаннями прав людини, що виникають у зв'язку із застосуванням законодавства ЄС, тобто суворо у межах внутрішньої правової системи Європейського Союзу. Агентство ЄС з основних прав має співпрацювати з Радою Європи та уникати будь-якого можливого дублювання його діяльності.

Однак є й деякі відмінності. Так, Комісар Ради Європи з прав людини має більш значний та визначеніший спектр повноважень стосовно досягнення цілей, поставлений перед ним, ніж у Агентства з основних прав Європейського Союзу.

Зокрема, Комісар уповноважений здійснювати візити до всіх держав-членів для моніторингу та оцінки ситуації з правами людини та проводити просвітницькі заходи за залученням до участі не лише представників влади, а й громадських діячів, професорів та експертів в цій галузі, в той час як Агентство Європейського Союзу з основних прав людини не має таких повноважень.

Отже, згадані інститути є досить ефективними механізмами захисту прав людини. Здійснюючи діяльність за наданими їм повноваженнями, Комісар та Агентство Європейського Союзу з основних прав людини втілюють в життя ідеї співробітництва задля результативного дотримання державами прав та свобод людини й громадянина.

Список використаних джерел

1. Council regulation (EC) №168/2007 of 15 February 2007 establishing a European Union Agency for Fundamental Rights. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007R0168&from=EN>
2. Memorandum of Understanding between the Council of Europe and the European Union of 10 May 2007. URL: <https://rm.coe.int/16804e437b>
3. Резолюція про Комісара Ради Європи з прав людини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_039#Text

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Форманюк В. В.

СИДОРЧУК БОГДАНА ВОЛОДИМИРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

В умовах активізації постійних інтеграційних процесів, нестабільного економічного, соціального та політичного світового розвитку, а також зміною пріоритетів виникла необхідність говорити про тенденцію загострення внутрішньополітичного становища Європейського Союзу, а також спричинило появу низки проблем функціонування інтеграційного об'єднання на рівні всього євроатлантичного простору. В результаті існування не лише тих внутрішніх та зовнішніх факторів, що прискорюють розвиток Союзу, але й тих, що дестабілізують ситуацію, висувається чимало сценаріїв подальшого функціонування такої структури, саме тому обрана для дослідження тема є достатньо актуальною.

Європейський Союз як економічне та політичне об'єднання, що було створено шляхом підписання Маастрихтського договору у 1992 році стало одним з найбільших інтеграційних досягнень ХХ століття. В результаті укладення такого Договору структурно ЄС був побудований на основі 3 опорних елементів: 1) на основі функціонування попередніх економічних співтовариств, таких як Європейське співтовариство вугілля та сталі, Європейське економічне співтовариство та Європейське співтовариство атомної енергії; 2) спільної оборонної, безпекової політики та зовнішньої політики; 3) політики співробітництва у сфері внутрішніх справ, правосуддя [1, с. 29].

На сучасному етапі свого існування, на думку більшості експертів, у Європейському Союзі виникає низка проблем економічного, соціального та політичного характеру, що